

Չեխիայի Սենատն էլ ճանաչեց Հայոց ցեղասպանությունը

Մայիսի 20-ին Չեխիայի Սենատն իր լիազույժար միջոցով միաձայն ընդունեց Սենատի փոխնախագահ՝ սոցիալ-դեմոկրատ **Միլան Շսեխի** կողմից ներկայացված բանաձեռը, որը նվիրված էր Երկրորդ Համաշխարհային պատերազմի ավարտի 75-ամյակին և երկու աշխարհամարտերի ընթացքում մարդկության դեմ գործված ոճրագործություններին, այդ թվում՝ Հայոց ցեղասպանության դասադասմանը:

2017 թվականի ապրիլի 25-ին Չեխիայի խորհրդարանի Պատգամավորների ժողովը արդեն նման մի բանաձեռն ընդունել էր, դասադասելով Հայոց ցեղասպանությունը: Իհարկե, այս բանաձեռներն իրավական ուժ չունեն, սակայն կարող են փաստել, որ այսօրվա Չեխիայի խորհրդարանն ամբողջությամբ՝ իր երկու ժողովներով դասադասել է Հայոց ցեղասպանությունը: **ՆԱՎՈՐ ԱՍՏԵՔՅԱՆ** **Պրահա**

ՀԱՍԱՐԿԱԿԱՆ-ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԿԵՐՈՒՅԱԿԱՆ ՀԱՐԱԹԱԹԵՐ

Օրերի շեժ

Իսկապե՞ս չենք կարող ներքաղաքական համաձայնության գալ

Արդեն վարչապետացումների անուններ են ցրանառվում, հրադարակալ: Անուններ՝ որոնք մեծապես կառավարման մակարդակում ոչ մի փորձառություն չունեն: Հետևաբար ստեղծված քիչ թվով բնույթ են կրում նման «բացահայտումները», որոնց առաջին նպատակը գործող վարչապետի դիրքերի թուլացումն է, իսկ երկրորդը՝ ժամանակավորապես նրան փոխարինելը մեկ ուրիշով, այսինքն՝ մեխը մեխի միջոցով հանելու նման մի օտերացիա, մինչև...

Ավելի հանգիստ ժամանակներում թերևս կարելի էր համոզուծել ֆաղափական նման խարդավամները: Սակայն ներկա ժամանակաշրջանի մայրամուտում, երբ երկիրը զսնվում է համավարակի ճիհաններում, ֆինանսա-սնտեսական փլուզման հեռանկարի դիմաց եւ գրեթե անբողջական մեկուսացման մեջ, այդպիսի խաղերը մահ են նշանակում եւ մկան, եւ կասկի համար:

Ներողություն են խնդրում այս դասկերի համար, ֆանգի խոսքը վերաբերում է մեր երկրին ու ղեկավարությանը: Իսկապես, խաղեր սալու ժամանակը չէ: Մեզ ղեկ են հավաքական, համարձակ, եւ կասեի՝ դասարժեք գործողություններ մեր ղեկավարությանը դուրս բերելու ներկա անել կացությունից: Եվ դա կարող է անել այն անձը, որը մայրամուտի ու դարազանների բերումով հայտնվել է ղեկավարության կառավարման ղեկին: Պետական մարդ (statesman) դառնալու համար հենց այս դասին նրան ղեկ է իր վրայից թռափել հեղափոխականի զգեստը, զիսակցել կասարված ու կասարվող սխալները, հրաժարվել ֆինանսադրություններից, հալածանքներից եւ ասելավառ ատղակրասնից, վերականգնել ներդասական հակակառուցիչի դրությունը եւ ձեռնարկել ներքին համերաշխության ստեղծմանը, այդ գործում ներգրավելով բոլոր կարող ուժերին, ներառյալ համարադասության նախկին երեք նախագահներին ու դասոնավարող նախագահին:

Գործնականորեն իրականացնելու համար վերոհիշյալը, վարչապետը ստիպված է փոփոխել կամ ընդլայնել իր գլխավորած կառավարությունը, ներգրավել ներխորհրդարանական եւ արտախորհրդարանական ուժերի ներկայացուցիչներին եւ ստեղծել հակաձգմաժամային կառավարություն՝ ազգային համաձայնության սանիթի ներքո: Կորունավիրուսով վարակվածների ահագնացող թվերը, սնտեսությանը եւ ազգային անվանագրությանն սղառնացող վերահաս վսանգները, ֆինանսական անգորությունը, էներգետիկայի եւ գյուղատնտեսության ոլորտներում սիրող անմխիթար վիճակը, ազգաբնակչության եւ հասկադաս երիտասարդության արհերում առկա անհեռանկարայնության սրանադրությունները ստիպում են մեզ եւ առաջին հերթին ղեկավարական նոր եւ հին գործիչներին համագործակցության ձեռք մեկնել միմյանց եւ երկիրը դուրս բերել ձգմաժամային վիճակից: Ներկա դասին մեզ ղեկ են ղեկավարում մասնողություն ունեցող բոլոր ուժերը, գործնամիտ, բանիմաց ու ձեռներեց բոլոր անձինք, առանց բացառության, առանց հին ու նոր հաճիվների եւ հաճվենկասության:

Այս օրերին շատերն են դասահանջում գործող վարչապետի հրաժարականը: Անմիտ եւ չկառադասված դասահանջ, որի ընդառաջումը հղի է ներխաղափական ֆառսի, սահմանադրական կարգի ստաղավման վսանգներով: Զգնաժամային կառավարության ստեղծման նախաձեռնությունը ղեկ է գա հենց գործող վարչապետից, ղեկ է բխի նրա ունեցած լայն ժողովրդականությունից դեռեւս մնացած վերջին ներուժի օգտագործումից, հասարակության դասահանջից: Այսօր մեր երկրին ղեկ է ներխաղափական համերաշխություն, որի կարիքը ունենք բոլորս:

Դժվար լուծելի հարց է: Այո: Սակայն սարբեր երկրների դասնության մեջ արձանագրված նմանօրինակ բազմաթիվ օրինակները փաստում են, որ ֆաղափական կյանքում, կամ դրսեւորելու դասադայում, անկարելի բան չկա, փոխգիշունմային սարբերակներ միտ էլ կզսնվեն:

Իսկ այն հարցին, թե վարչապետը կզսնվե՞ր այդպիսի «գիշուններին», դասասխանը հնչում է անողով՝ չզիջելու դեմում դասասխանասուն ինքն էլ լինելու ժողովրդի ու դասնության առաջ:

Մնում է նաեւ, որ այժմ հակադիր անհաս ճամբարների բաժանված մեր մամուլը, անկախ իրեն սնանող աղբյուրների թելադրանքից, ազգային հասոության եւ համերաշխության ջասագովը դասնա: Բայց այս մասին ավելի հանգամանալից՝ հաջորդիվ:

ՆԱՎՈՐ ԱՍՏԵՔՅԱՆ

ԵԱՏՄ-ն էլ գազի շուկան

ԱՐՄԵՆ ՄԱՆԿԵԼՅԱՆ

դ.գ.թ.

Համաշխարհային սնտեսական միությունները որդես կանոն ստեղծվում են մի ֆանի հիմնական խնդիրների լուծման համար, որը սկյալ ղեկությունների համար ունի ռազմավարական նշանակություն եւ որը, ինչդես ցույց է սալիս ժամանակը, լուծել միայնակ չի հաջողվում: Նմանաժող խնդիրները որդես կանոն սնտեսական են լինում եւ, հետագայում, բացառված չէ,

որ այդ սնտեսական միավորները վերածվեն նաեւ ֆաղափականի:

Քաղափական այդ ճանադարի դասական օրինակն է Եվրոմիությունը, որը սկզբում ձեւավորվեց որդես սնտեսական միություն, իսկ հետագայում դարձավ ֆաղափական եւ այսօր աշխարհին այն ներկայանում է որդես հենց ֆաղափական կառույց, իսկ վերջին սարիներին էլ փորձում է զարգացնել նաեւ ռազմական բաղադրիչը եւ այսօրվա բացառված չէ, որ մի օր էլ հանդես կգա որդես ռազմաֆաղափական միավորում:

Սակայն, այս կառույցի զարգացման հիմքը եղել

է էներգետիկան, եւ հենց այս հարցի լուծման ցուրզն էր, որ ժամանակին՝ 1951թ.ին, կնքվեց հայտնի Պղնձի եւ ածխի դայմանագիրը: Ավելի ուշ, արդեն 1959թ.ին, կնքվեց նմանաժող երկրորդ դայմանագիրը առնմային էներգիայի կառավարման եւ միասնական զարգացման մասին՝ Եվրասոն կոչվող կառույց, որը հետագայում դարձավ կարելու միություն աղազա ԵՄ-ի համար:

Ինչեւէ, հետագայում արդեն Գռնի հայտնի գազաթաժողվում այս երկու էներգետիկ դայմանագրերը՝ Պղնձի ու ածխի եւ աղա Եվրասոնի միավորվեցին, եւ փաստացի ստեղծվեց Եվրոմիությունը: Այսօրվա, էներգետիկ գործուն էր այն արժիչ ուժը, որը հետագայում դարձավ Եվրոմիային ստիպեց միա-

վորվելու սկզբում էներգետիկական, իսկ հետագայում ֆաղափական միության մեջ:

Նմանաժող առաջաբանը այն բանի համար էր, որ հասկանան, թե ընդհանրադես ինչի համար են ստեղծվում միջազգային սնտեսական միությունները, եթե ոչ ընդհանուր սնտեսական ատի, իսկ ավելի կոնկրտ՝ էներգետիկ ատիերի համար: Գաղտնի չէ, որ էներգետիկան դարադաս սնտեսական գործուն չէ, այն ավելի ատ ու ավելի ատ ֆաղափական է, որը միավորում է ատ երկրների, որոնք ցանկանում են ձեւավորել միասնական էներգետիկ ատկա այդ հունմի ձեռքբերումը էժամացնելու ու սնտեսության զարգացմանը նպաստելու համար: ➡6

«Վեր կաց եւ մասնակցիր մարդահամարին»

Վերոնյալ կոչով «Արմինյն Միրո-Սիտեթեթթ» ատաթաթեթթի խմբագրի տեղակալ **Արամ Արմունը** դիմել է Ամերիկայում աղբող հայ ֆաղափացիներին նցելով, որ մինչ այժմ չունենք ամերիկաբնակ հայերի ձգրիտ թվաֆանակը: Որոշ սկյալների համաձայն, այն հասնում է մի ֆանի միլիոնի, մինչդեռ 2010-ին հրասարակված ամերիկյան հասարակության մարդահամարի ամփոփագրում նցված են ընդամենը 474,559 հայեր, իսկ 2017-ի միջանկյալ ամփոփագրում երկրորդանի կամ միակրդմանի հայկական նախնիներ ունեցողների թիվը կազմում է 485.970:

Սա խիտ անհանգսացնող է, գրում է Արմունը եւ ավելացնում, որ ձգրիտ թվային սկյալներ ունենալը մեժամդես օգտակար է լինելու, որդեսգի հայկական հաստատությունները կարողանան ավելի արդյունավեժ աշխատել եւ ավելի նդասակաղողված օժանդակություն ցուցաբերել հայ համայնքի կարիներին: Դրանք նաեւ որոշ չափով մեժացնելու են համայնքի ֆաղափական ներգրավվածությունն ու տեղական եւ ֆեդերալ կառավարության ծրագրերից օգտվելու հնարավորությունները: Կրթական օջախները գումարային ավելի մեժ ֆինանսավորում են ստանալու, իսկ մեժահասակներն էլ ավելի ատ բժեկական օժանդակություն:

Արամ Արմունը ցավով նցում է, որ ցարդ հայկական համայնքի կողմից ոչ մի նախաձեռնություն չի եղել (անհասական թե խմբակցային) անցկացնելու հայերիս համար այդֆան կարելու հաճվառում: Եիտ է, նման հաճվառում կասարելը թանկ հաճույք է, բայց արդյունքում ձեռքբերումները ատ ավելին են լինելու, հավասացած է նա:

Այս սարվա արսակարգ դայմաններում անցկացվող մարդահամարի թերթիկներում ատ ավելի կոնկրտ հարցեր կան դարգելու մասնակցների ծագումը, եւ սա առիթ է, հավաստիացնում է Արմունը, ձգրելու մեր իսկական թվաֆանակը այս հսկայական երկրում: Տեղեկությունը խիտ գաղտնի է, եւ այնտեղ չկան ֆաղափացիության կամ ներգաղթյալների կարգավիճակի մասին հարցեր: Հարցաթերթիկները կարելի է լրացնել առցանց, փոսային առաֆունների կամ հեռախոսագրների միջոցով: Թերթիկի՝ ցեղի մասին 9-րդ հարցին, օրինակ, կարելի է «սղիսակամորթ» դասասխանի սակ ավելացնել նաեւ «Արմինյն» (հայ) ազգությունը բնորոշող բառը:

«Սա հիանալի առիթ է, եւ մեք դարսավոր ենք օգտվել մեզ ընձեռված հնարավորությունից: Այնդես որ, վեր կացեք եւ մասնակցեք մարդահամարին», հորդում է Արամ Արմունը: <Տ.Տ.

ԵՐԿԱՆԴ ԱԶՍՏՅԱԼ

Պետրոսյան, ԱՄՆ

Հայաստանը ճգնաժամի ժամանակներում ճգնաժամ է ապրում: Համապարակի գլոբալ ազդեցությունն ունի ոչ մի երկիր գերե չի մնացել, եւ Հայաստանը բացառությունն է: Վարակը կաթվածահար է արել սենտությունը եւ շուտ է սկսել հանրային առողջապահության համակարգը բոլոր երկրներում: Հայաստանը բավական արդյունավետ կերպով է կարողանում ղեկավարել համավարակի դեմ: Սակայն այդ նույն վարակի հանդեմ ֆաղափարների ճակատագրապեսական մոտեցումը դժվարացնում է առողջապահության բնագավառի աշխատողների գործունեությունը:

Հայաստանն առանց այն էլ զգնվում է «ոչ-դաշտերում, ոչ-խաղաղություն» իրողության մեջ, մի կացություն, որն ստիպում է իրենց երեխաների աղաքայի մասին մտածող ծնողներին արագադիմել երկրից: Սա ասիական ճանաչման մասին ղեկավարում է, որի հետեւանմանը կարող են գնահատել թուրքերն ու արբերջանցիները: Սա նաեւ ցածր լարվածության դաշտերում է, եւ հայրենասիրության ոչ մի չափաբաժին չի կարող դրա առաջին առնել: Այդ դաշտում էլ այս դաշտերում կան իրավիճակն ու շրջակայքում ղեկավարում է համարել աղակալությունացմանը նույնպես ծայրահեղ գործունե:

Վերջերս, Ռուսաստանի արագործնախարար Սերգեյ Լավրովը այս հրավառ կացությանը յուր ավելացրեց արբերջանաձեռն իր հայտարարությամբ: Դա երկար ստասկած հարված էր, հաշվի առնելով Հայաստանում հնչող հակառուսական հռետորաբանությունն ու ժամանակ առ ժամանակ իրականացվող գործողությունները: Լավրովը ցնցեց Հայաստանի արտաքին ֆաղափականության գերատեսչությունը հայտարարելով, որ բանակցությունների սեղանին դարաբաղյան հակամարտության կարգավորման մի փաստաթուղթ կա, որը ֆինանսավորում է Հայաստանի եւ Արբերջանի արագործնախարարների կողմից: Նա նաեւ ավելացրեց, որ փաստաթուղթը կանխատեսում է փուլային կարգավորում, որը ղեկավարելու է սկսի Լեռնային Ղարաբաղի սահմաններից դուրս զգնվող որոշ քաղաքներից հայկական զորքերի դուրս բերմամբ:

Հայաստանի արագործնախարար **Զոհրաբ Մնացականյանը** ժխտեց նման փաստաթղթի գոյությունը: Սովորաբար, բանակցությունների գործընթաց

ուն ծավալվող գլխավոր զարգացումները բացահայտվում էին ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի երեք համանախագահների կողմից: Ռուսաստանի միակողմանի հայտարարությունը ցույց էր տալիս, որ Ռուսաստանը հաշվներ ունի մաքրելու Հայաստանի հետ: Նման ենթադրության հիմք կարող է ծառայել այն, որ բացի փաստաթղթի վերաբերյալ հայտարարությունից, Լավրովը հանդիմանական խոսքեր էր ուղղել Երեւանին՝ Գազդորմի եւ Հարավային Կովկասի երկաթուղային համակարգի (որոնք Ռուսաստանին են դասակարգում) դեմ դասական գործըն-

դունվեց ոչ իշխող, ոչ մայրող իշխանությունների, ոչ էլ երկուսի արանում Երեւանի հանրության կողմից:

Երկրորդ օրենսդրական փաթեթը, որ լուրջ հանրային ֆնանսավորման առարկա դարձավ, վերաբերում էր աղբի մաքրման ունեցող գույքի բռնագավթմանը: Սա ուղղված էր նախկին վարչակարգի անդամների եւ նրանց համախոհ կասարածուների դեմ: Եթե օրինագիծը վաղեմություն ունեցող դեմքերին չհանդարտանար, գուցե այդքան վիճելի չլիներ: Նույնիսկ խորհրդարանում սեղի ունեցող ֆնանսավորման ժամանակ նախկին գործարար

սափել ներկայի բեռնացման գործընթացից: Բայց հավասարի մնալով հայկական ավանդական խառնվածքին ու դյուրաբորբոք բնավորությանը, մարդիկ սրվեցին ծայրահեղականությանը եւ ֆինանսականությանը՝ հրմաքս վստահեցնելով բոլորին, որ **վեճնեժ** չի լինելու:

Ներկայիս հետաճնվում են երկու գործեր: Խորհրդարանի դաշտայնության ենթահանձնախմբի նախագահ Անդրանիկ Զոհարյանի փաստազանգ խումբը ֆնանսավորում է 2016-ի աղբից ֆառորյա դաշտերում հանգանանմանը, իսկ մյուսը՝ 2008-ի մարտյան զանգվածային ան-

ծայրահեղական ֆաղափական խմբավորման առաջնորդ Արթուր Դանիելյանի հետ, որի ֆիթը ջարդվել էր: Հետո հարձակվել էին Սեդա Սաֆարյանի՝ մարտի 1-ի դեմքերը հետաճնող փաստազանգ հանձնախմբի փաստաբանի եւ նրա ընտանիքի վրա: Նորարդուսի քաղաքում մոտ հարյուր հոգի կռվի էր բռնվել, որի հետեւանում երկու հոգի մահացել էր:

Իսկ բոլոր կռիվների գլխավոր սեղի ունեցավ խորհրդարանում, որտեղ «Լուսավոր Հայաստան» խմբակցության առաջնորդ Էդմոն Մարությանը հարձակվեց «Իմ ֆայլը» խմբավորման անդամ, ազատամարտիկ Սասուն Միխայելյանի վրա, երկկողմ հայ-հոյանմաների ներքո: Աշխարհը սովոր էր նման ծեծկռտումների ակնաշար լինել թուրքական եւ այլ խորհրդարաններում: Այժմ հերթը Հայաստանին է:

Մարությանն ու նրա խմբավորումը խորհրդարան էր մուտք գործել «Իմ ֆայլը» դաշտայնության օժանդակությամբ, որոշուցի սանձնի հնազանդ ընդդիմադրի դերը: Բայց Մարությանը, երեւի, ավելի լուրջ հակառակորդի դեր է իրեն վերադասել: Կռվի վերջում, վարչապետ Նիկոլ Փաշինյանը մոտեցավ ամբիոնին ֆնանսավորում համար Մարությանին, որն սկսել էր ծառայել նախկին նախագահներ Զոհարյանին եւ Սարգսյանին: Նա իր ելույթն ավարտեց նշելով, որ սա հեղափոխությունն էր անձամբ իր առաջին դաշտայնություն էր, որը չլիներ էր սեղի ունեճար:

Հուսահատ խմբավորումներ ղայարում են ներկա վարչակարգի դեմ, ժամանակ չսալով նրան, որ ամրացի իր դիրքերը եւ դիմակայի մարտահրավերները: Զոհարյանն ու Սերժ Սարգսյանի փեսան՝ Միխայել Միմասյանն ունեն իրենց հարող հեռուստատեսային ալիքներն ու սեղեկատվական աղբյուրները, որոնց միջոցով ղայարում են կառավարության դեմ: Վերջերս նրանց է միացել նաեւ Ազգային անվսանգության ծառայության նախկին ղեկ Արթուր Վանեցյանը:

Մինչ Հայաստանը գոյատեւման մարտահրավերների առաջ է կանգնած, ժողովուրդը բեռնացված է եւ դաշտայնական դաշտերում է մղում:

Ոչ մի փրկություն չլիներ է ակնկալել արտաքին քաղաքականներից: Միայն առողջ դաշտությունը կարող է նվազեցնել լարվածությունը, վերացնել բեռնայնացումը եւ իմաստավորել հանրային ներդաշտակությունը:

Թարգմ. ՏՎԿՈՒԿ ԾՈՒՆԻԿՅԱՆԸ (The Arm. Mirror-Spectator)

Աղակալությունացնող գործունե Հայաստանի ֆաղափականության մեջ

թաց սկսելու կաղակցությամբ: Այսֆանով բավարարվեմ նեւ երկրին աղակալունացնող արտաքին գործունեների մասին, որոնց նկատմամբ Հայաստանը դիմագրավելու արդյունավետ լծակներ չունի: Դժբախտաբար, դրանց գալիս են միանալու ներքին գործունեներ, որոնցից գուցե կարելի կլիներ խուսափել ավելի քաղաքայն կառավարման եւ խոհեմ ֆաղափականության կիրառման Երեւանի:

Խոսքը նախ այն արեւալի մասին է, որ ծավալվեց ընդդեմ Սահմանադրական դասարանի, որի նախագահ Հայր Թովմասյանը մագաչափ անգամ չզիջեց իր դիրքերը: Թավոյ ա հեղափոխության ծայրահեղականների թեւը կոչ արեց անմիջապետ արձակել դասարանը, բայց վարչապետ Նիկոլ Փաշինյանը առարկեց, հաշվի առնելով միջազգային հանրության հանդեղ իր սանձնած դաշտավորվածությունները: Որոշվեց հանրափել անցկացնել, անողղակի միջոցով նոր օրենմներ ընդունել եւ դուրս գալ անելանելի կացությունից: Սա միանգանակ չըն-

օլիգարխներ ֆնահաճրեն ձերբակալվեցին եւ նրանց գույքը առգրավեց՝ ֆաղափացիների ողջույնների ներքո: Պողովուրդը հասել էր իր գագաթնակետին:

Այժմ էլ քաղաքայնության մեջ է դրված մեկ այլ նախագիծ, որ ղեկավարում է կանոնակարգի լրատվական դաշտը: Իրականում դա միջոց է վերահսկելու սանձարձակ ընդդիմադրի մամուլը: Փաթեթը նախատեսում է եզրագծեր սահմանել, որովհետեւ սաղալվելուց հետո նախկին վարչակարգը աղաստան է գեւել մեղիա ոլորտում, որի միջոցով բավական արդյունավետ ձեւով դաշտայնական դաշտերում է մղում: Սա, իհարկե, խիստ նյարդայնացնում է ներկա վարչակարգին եւ դյուրագրգի դարձնում օրենսդրություն, որոնք երբեմն աղմկալի բանավեճերից անցնում են փողոցային ծեծկռտումների:

Եթե նոր վարչակարգը առավել վեհանձն ու մեծահոգի դրսեւորում որդեգրեր՝ բավարար ղաշիծ համարելով նախկինների դաշտայնագուրկ լինելը, եւ հաշտեցման գործընթաց ծավալել, միգուցե կարելի կլիներ խու-

կարգությունների գործը, որի ընթացում սղանվել էին 10 ֆաղափացիներ:

Վերջինը հետաճնվում է երկրորդ նախագահ Ռոբերտ Զոհարյանի դասական գործին գուգահեռ: Զոհարյանը ձաղերի ետեւում է: Չի գործում անմեղության կանխավարկածի դրույթը: Գործի քաղաք ընթացող դասական եւ հասարակական ֆնանսավորումները կրկեսանման մի մթնոլորտ են ստեղծել, որի մեջ նրա կառավարության օրոք սուժած մարդիկ ցատունմալից արտահայտություններով են հանդես գալիս:

Ինքը՝ Զոհարյանը դարձել է որոշիմաստով մի «քերմաչափ», որի միջոցով Մոսկվան գնահատում է Հայաստանում Ռուսաստանի նկատմամբ վերաբերմունքը, մինչ նրան սանցողների մեկ աչքը հառած է դեղի Արեւմուտք դիվիդենդներ ձեռք բերելու ակնկալիքով:

Եթե այս գույզ գործերը վարվեին հանում դաշտայնաղես հայտարարված դաշտայնների, աղա կարող էին օրինական համարվել: Բայց ֆանի որ կոնստիտուցիոն են ելել՝ ֆաղափականացվելու եւ հասարակության հոգեբանական բավարարվածությանը ծառայելու նղաշակով, դրանք հակադարձ հասարակական հարվածների են արժանանում:

Իշխանության նյարդային դաշտայնանը սաղանմաններին՝ թուլություն է նեւանկում, իսկ թուլությունը աղբաղա է ծնում:

Եվ իրոք, աղբաղալ բնույթի դեղեր սեղի ունեցան վերջերս: Թվում է, թե դրանք կաղ չունեն լարված իրադարձության հետ, բայց վստահ կարելի է ղնդել, որ այդ իրադարձության արդյունքն են:

Ազգային ժողովի փոխխոսնակ Ալեն Սիմոնյանը փողոցային կռվի էր բռնվել «Աղեկվաշ»

Կորոնավիրուսի հետագա զարգացման սցենարներ

Slate.fr կայքում հրատարակված հոդվածի հեղինակները նեւում են, որ հարկավոր է նախադաշտայնել քաղաքներ, միսներ անց կամ գուցե ավելի ուշ SARS-CoV-2-ի հնարավոր գրոհի սցենարներին ու ռազմավարություններին:

«Արագ եւ լիակատար անհետացման» սցենար: Դա արձանագրվեց 2002-2003 թվականներին SARS-ի դեղմում, որը նույնպես ի հայտ էր ելել Չինաստանում: Ցավոք SARS-CoV-2-ը նախորդից սարբերվում է մասնավորաղես համաճարակի դիմամիկայի սեսակետից: SARS-ը լուրջ հիվանդություն էր ամեն սեսակետից եւ անխուսափելիորեն հանգեցնում էր հոսղիսալացման: Իսկ ներկայիս կորոնավիրուսի վարակման դեղմերի մեծ մասը

անախատանից է:

Շվեդական մողելը ենթադրում է էնդեմիկություն, վիրուսի ներքին սարածման ազատություն, որոշուցի բնակչության 70%-ը հիվանդանա եւ ձեռք բերի հավակական իմունիտետ:

Երկրորդ սցենարը՝ «դաղար-առաջ», ֆրանսիայի օրինակով կիրաղող կարանտինային սահմանափակումներն են: Օրինակ՝ հիմք մարողց ավելի հավաղվելու արգելք, հասարակական վայրերի եւ դղրոցների փակում եւ այլն: Կարանտինի վերացումից իրադությունը կարող է կրկին դառնալ սազմաղալի:

Երրորդ սցենարը՝ «ամառային ընդմիջումն» է: Ամառային արգելակումը լավ հայտնի է մի քաղաքի հիվանդությունների, մասնավորաղես սեղոնային գրիղի

դեղմում: Սակայն ղեկ է հիշել, որ SARS-CoV-2-ը քաշ ավելի վարակիչ է, եւ ամառային ընդմիջումը կարող է միայն մասնակիորեն կանգնեցնել համաճարակը:

Չորրորդ սցենարը՝ «աղեսային» է, այսինքն աղեսների սցենարներ, որոնք մեակել են մասնագետների թիմերը: Դա գործունեության է դղրում ֆաղափական գործիչներին:

Հինգերորդը՝ «էնդեմիկության» սցենարն է, ինչպես սեղոնային գրիղը: Բացաղված չէ, որ նոր կորոնավիրուսը կարոնակի գոյատեւել եւ հարուցել նոր համաճարակներ: Էնդեմիկության մասին բացեղբաց խոսել է նաեւ Առողջաղա-հողության համաշխարհային կազմակերղությունը:

Էնդեմիկ սցենարի դրսեւորմանից մեղը հետեւյալն է: Բնակչության մեծ մասը դաշտայնման է ենթարկվում, ինչպես կարմրուկի դեղմում, մեակվում է հավակական իմունիտետ եւ հնարավոր է նույնիսկ վարակի ամբողջական վերացում, ինչպես ժամանակին սեղի ունեցավ սիֆի համաճարակի դեղմում:

Էնդեմիկ սցենարի դրսեւորում կարող են լինել այսղես կոչված «ռեղերվուարային կեղնաղիները», որոնք կարող են հանդես գալ որղես վարակի աղբյուրներ:

Համավարակի սկզբից ի վեր անցած հիմք ամիսներից հետո դժվար է կանխատեսումներ անել, թե ինչ կղասաղի կորոնավիրուսի հետ: Այս ողրտում կանխատեսումները, ցավոք, դաշտայնային են, Slate.fr-ում գրում են գիտնականներ ժամիվ Լոն եւ Անտան Ֆլաղն:

Արևակ ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ

Բանասիրական գիտությունների թեկնածու

Տարիներ առաջ՝ հեռավոր 1966 թվականին, երբ դեռ դորոցական էի եւ Բաբու-Երեւան գնացելով առաջին անգամ միայնակ Նախիջեւանից Երեւան էի գալիս, ամբողջովին ադրբեջանցիներով լի վագոնում մի հետաքրքիր հայրենակից գտա, որի հետ զրույցը, բնականաբար, մեր հայրենի եզերի՝ Նախիջեւանի շուրջն էր:

- Ես միշտ զարմանում եմ,- ասում էր նա,- այդ ինչո՞ւն է լինում, որ հնուց ի վեր հայ երաժշտության, վիդեոսագ-գուսանների բնորոտ Գողթն-Նախիջեւանը բոլոր ժամանակներում սվել է այսօր էլ շարունակում է սալ հայ մշակույթի նորանոր նշանավոր գործիչներ:

Եվ ուղեկիցս թվարկում էր հայությանն ու աշխարհին հայսնի՝ ծնունդով կամ արմատներով նախիջեւանցիների բազմաթիվ անուններ, որոնց թվում՝ այդ տարիներին արդեն շատ սիրված երգչուհի Ռոզի Արմենի անունը:

Ճիշտն ասած՝ ես որդես անվերադարձ ճանաչություն չընդունեցի հայրենակցիս ասածը, բայց շատ հաճելի էր թեկուզ չհաստատված՝ այդ լուրը լսելը, մանավանդ որ հեռուստատեսությամբ հեռարձակվող երգչուհու առաջին երեւանյան համերգին անձամբ էի լսել նրա «Վայրս թրփահայ է, հայրս՝ ռուսահայ» կենսագրական բացահայտումը:

Տարիներ անց, լրագրող Վանիկ Սանթրյանի հեռուստահաղորդման ժամանակ, երգչուհին, իրոք, առաջին անգամ ասաց, որ հայրը ծնունդով Նախիջեւանից է, սակայն թե Նախիջեւանի ո՞ր բնակավայրից՝ չասաց: Այնուհետեւ նախիջեւանագետ-դասաւարտ Արզան Այվազյանն իր «Նախիջեւան. հայկազունի» հանրագիտական տեղ գտած Ռոզի Արմենի կենսագրականում նշեց, որ նրա հայրը ծնունդով Նախիջեւանի Աստաղա գյուղից է եղել: Որոշ նախիջեւանցիներ սակայն ղմուրում էին, որ երգչուհու հոր ծննդավայրը ոչ թե Աստաղան է, այլ Այլաղա, երրորդ տարբերակի համաձայն՝ Նախիջեւանի մերձակա մեկ այլ գյուղ՝ Ծմբանը:

Այնուհետեւ երեւան եկան համացանցային նյութերը, ըստ որոնց՝ Ռոզիի մայրը Անկարայի մերձակայքում գտնվող Սանոզ հայկական գյուղում ծնված Նուրան-Նվարդ Ալոզյանն է, իսկ հայրը՝ Նախիջեւանում ծնված Խուրուդ-Խուրեն Զովհաննիսյանը:

Մի ֆանի տարի առաջ առիթ ունենալով անձամբ հանդիպելու երգչուհուն՝ հարցրեցի. «Նախիջեւանի ո՞ր գյուղից էր հայրիկը»: «Ի՛ր փաստորթին մէջ միայն գրուած էր՝ Նախիջեւան», - եղավ պատասխանը: Եվ ֆանի որ լուրստատես էի հանդիպել նրան՝ Անկարայից օրվա տոնակատարության ժամանակ, չկարողացա երկար խոսել: Սակայն մեր սկսած զրույցը դարձրեաւ բարունակալից վերջերս՝ երգչուհու հետ իմ հեռախոսազրույցներում:

Այդ զրույցների ժամանակ սիկին Ռոզին, կրկին վերանայելով հոր փաստաթղթերը, որոշ տեղեկություններ եւս հայտնեց նրա մասին: Գայրը ծնվել է 1896 թվականի մայիսի 10-ին, վախճանվել է 1980 թվականի հուլիսի 14-ին: Գոր հայրը՝ Մարգար Զովհաննիսյանը, 1905 թվականի հայ-թաթարական ընդհարումների ժամանակ ութամյա տղայի աչի առաջ տղանվել է տուն ներխուժած թուրքերի կողմից՝ զոհվելով: Թագուհի Գեւորգյանը, ավելի վաղ է վախճանվել: Ռոզիի եղբայրը՝ Մարգար, դառնի անունն է կրել, իսկ ֆույրը՝ Թագուհին՝ տատի:

Ես էլ իմ հերթին հիշեցի եւ երգչուհուն լուրստատեսի հոր ծննդավայրի վերաբերյալ չորրորդ տարբերակ-վարկածը՝ իմ ամենամաքալ հայրենակիցներից մեկի՝ 1883 թվականին Նախիջեւանի Առինջ գյու-

ղում ծնված եւ 1983-ին Երեւանում վախճանված **Շամիր Ստեփանի Տեր-Յովհաննիսյանի** վկայությունը: Նա 1903 թվականին ավարտելով Երեւանի արական գիմնազիան՝ ուսուցիչ էր նշանակվել Նախիջեւանի Ազնաբերդ, ապա Առինջ գյուղերի նորաստեղծ դպրոցներում եւ աշխատել մինչեւ 1909 թվականը, այնուհետեւ տեղափոխվել էր Երեւան եւ հետագա ողջ կյանքում աշխատել որդես հաւաքող: Շամիր Տեր-Յովհաննիսյանը լուրստատես էր, որ 1910-ական թվականների վերջերին Երեւանում նրա հարեւանն է եղել Ռոզի Արմենի հայրը՝ Խուրուդ Զովհաննիսյանը, ծնված Նախիջեւանի Ճահուկ (Ջահի) գյուղում: Նրանք աղբի են կող-կողի՝ ներկայիս Վարդանանց փողոցի սկզբամասում:

«Կրնայ ըլլա», - լսելով ինձ՝ լուրստատեսից սիկին Ռոզին:- Գայրիկս իր անցեալին մասին երբեք չէր լուրստատես մեզի: Մեմք ալ շատ չէիմք ուզեր «փորկրել» իր անցեալը: Միայն գիտեիմք, որ ֆանի մը տարի լեռներուն մէջ կրիներու մասնակից եղած է, ապա Արաբի վրայէն Պարսկաստան, Պուլկարիա, յետոյ ալ Ֆրանսա անցած է: Երբ կը հարցնէիմք՝ «Ինչո՞ւ Գայրստանէն հեռացած էիր», կ'ըսէր. «Ես կարմիրներու դէմ կռուած էի, ինչո՞ւն կրնայի տորրոյային Գայրստանի մէջ աղբիլ»:

Մեր զրույցից դարձաւ, որ այդ «լեռներուն մէջ կրիները» ամենայն հավանականությամբ Լեռնահայաստանի ինքնադատարանական կրիներն են եղել, որտեղ տղարաղես Գարեգին Նժդեհի հրամանատարությամբ կռվել են նաեւ վրեժով լցված բազմաթիվ հայրենագուրկ նախիջեւանահայեր: Երգչուհու հայրը, փաստորեն, կռվել է Գարեգին Նժդեհի ազատագրական ջոկատներում եւ հետագայում, ֆաշիստական լիներով Նժդեհի ու նրա զինակիցների հանդեպ տորրոյային Միությունում ծավալված հալածանքներին, մշտապէս զուգացել է բացահայտվելուց:

Այս տեղեկությունը միանշանակ հաստատեց Ռոզի Արմենի երեւանաբնակ զարմիկը՝ ճարտարապետ **Ռոբերտ Այդինյանը**, որը Զովհաննիսյանների ընտանիքի մերիմն է, եւ որին Երեւանում Խուրուդ-Խուրեն Զովհաննիսյանը անձամբ էր լուրստատես իր կյանքի զանգեզուրյան շրջանի, ապա Նժդեհի զորի կազմում Պարս-

Ռոզի Արմենի Նախիջեւանյան արմատները

Երգչուհու հայրը կռվել է Գարեգին Նժդեհի ինքնապաշտպանական ջոկատներում

կասանով Եվրոպա անցնելու մասին:

Ռոբերտը լուրստատես, որ Երեւանում Ռոզիի հոր հետ մի ֆանի օր շրջել են ֆաղափ կենտրոնական մասերում, նա կարող էր հուզմունքով է նայել փողոցներին, շենքերին ու մարդկանց եւ հաճախ կրկնել. «Շատ է փոխվել ֆաղափ»: Երեւանում զանգեզուր վերջին օրը Խուրուդ Զովհաննիսյանը Ռոբերտին անտաղատելի հարցրել է. «Չանգեզուրում եղե՞լ ես»: «Այո», - լուրստատեսն էր: «Գիտե՞ս, որ բոլշեւիկները Չանգեզուրն էլ էին ուզում Ադրբեջանին բռնակցել»: «Գիտեմ», - լուրստատեսն էր Ռոբերտը: «Իսկ գիտե՞ս, թե ում շնորհիվ Չանգեզուրը Գայրստանի կազմում մնաց»: «Իհարկե, գիտեմ: Այստեղ բոլորը չգիտեն դա, բայց շատերը գիտեն», - առանց Գարեգին Նժդեհի անունը տալու ասել է Ռոբերտը: Եվ այստեղ Ռոզիի հայրը նրան ասել է մի բան, որ շատ ֆէրին է խոստովանել. «Ես էլ եմ նրա հետ կռվել եւ նրա հետ հեռացել Գայրստանից»:

Ռոզի Արմենի հայրը

Մեր հերթական հեռախոսազրույցին սիկին Ռոզիին ուզում էր լուրստատես նաեւ հոր հավանական ծննդավայրի՝ անցյալում համանուն գավառի կենտրոն եւ բավական հայտնի բնակավայր եղած Ճահուկ գյուղաֆաղափի մասին, երբ անբացատրելի մղումով որոշեցի նախքան այդ մի անգամ էլ վերանայել լուրստատես-վիճակագիր **Արո**-ի (Զովհաննես Տեր-Մարտիրոսյան) «Գայր-թուրական ընդհարումը Կովկասում (1905-1906թթ.)» գրքում նկարագրված իրադարձությունների՝ Ճահուկ գյուղի հասվածը: Գտա Ճահուկում թուրքերի իրականացրած զազանությունների մանրամասն նկարագրությունները, իսկ զրի վերջում ներկայացված Ճահուկից 51 զոհերի ցանկում՝ 35-րդը անհավաստիորեն... «Յովհաննեսեան Մարգար» անուն-ազգանունն էր (էջ 461). նա զոհվելու օրը, 1905 թվականի մայիսի 12-ին, եղել է 45 տարեկան: Այլեւս կասկած չմնաց, որ երգչուհու հոր ծննդավայրը հենց Ճահուկ ավանն է եղել:

Գայրը, մայրը, եղբայրը

Շատ Ազնաւորի հոր հետ, սովորել են միեւնոյն դպրոցում (հավանաբար՝ Թիֆլիսի Ներսիսյան դպրոցում): Նրանց փարիզյան հանդիման մասին Շատ Ազնաւորի «Կյանքից կառած» գրքի՝ իր գրած նախաբանում հիշել է Ռոզին: Մի օր հայրը տուն է եկել փայլող դեմքով: Գայր նուրաւաճառի խանութում Ազնաւորի հորն է հանդիպել, որն իրեն ասել է. «Գիտե՞ս, Խուրեն, տղաս՝ Շատը, երգում է: Գայրը լուրստատեսն է. «Գիտե՞ս, Միշա՛, աղջիկս՝ Ռոզը, նույնպէս սիրում է երգել»: Նրանք ուրախ են եղել, որ տարիներ անց կրկին հանդիպել են, հիշել իրենց թիֆլիսյան կյանքը, դպրոցը:

...Նախիջեւանցիներն իրավամբ հղատարությամբ են լցվում իրենց երկրամասից սերված երեւելի հայերի՝ Արամ Խաչատրյանի, Կոմիտասի, Գարեգին Նժդեհի, Ռուբեն Մամուլյանի, Անրի Թուրայանի, Մանուկ Աբեղյանի, Զրիսափոր Միխայելյանի, Դավիթ եւ Գեորգի Մայրանների, Մայրի Առլենների, Զովհաննիսյանների, Լազարյանների եւ շատերի մասին խոսելու: Այս անուններին ավելանում է նաեւ Լուսաղային մեծանուն երգչուհի Ռոզի Արմենի անունը, որի հայրական ճյուղի արմատները նույնպէս հայերիս լուրստատեսական հայրենիքի նշանակալոր այս հասկածից են սերված:

Նիկոլն էլ առաջվա Նիկոլը չի, չէ...

ՆԱԻՐ ՅԱՆ

Կար ժամանակ, երբ մարդիկ միմյանց հարցնում էին. «Եսոր Նիկոլը «լայվ» է մտել, ի՞նչ է ասել: ...Նիկոլը ո՞նց ասի, եղ-դուս էլ անելու եմք»:

Նիկոլը «լայվ»-ով ասե՛ր՝ հաց մի կտրե՛ք, չէ՛հն ուսի, Նիկոլն ասե՛ր՝ երկն-փոց ի՞նձ համար աստղեր իջեցրե՛ք, կիջեցնե՛հն: Եվ այս անբեկանե-լի, անուրանալի վստահությու-նը, հավասը իրական կյանքում էր: Մարդիկ համոզված էին, որ Նիկոլն իրենց կոպտաբանի, կպրկի, Նիկոլը երեք չի ստում, չի դավաճանում, Նիկոլը կյանքն էլ չի խնայի իրենց հա-մար, որովհետեւ նա իրենց հե-րոսն էր, իդեալը, անվերադարձ կասարելությունը:

Հազար ու մի խնդիրները նա-մակի մեջ ծարած՝ մարդիկ կառավարության դուռն էին գալիս՝ համոզված, որ Նիկոլն իր աշխատանքային լուրջու-հանից հենց իրենց իրենց, ան-միջադեմ վերել կկանչի, կլսի իրենց լուրջությունը, դարդին դարձան կանի: Նիկոլը կհրա-մայի իր աշխատողներին՝ ինչպես կարգն է, բոլորի խանդիրները լուծել:

«Նիկոլը ո՞նց ասի, աշխատողներն եղ-դուս էլ կանեն»։ համոզված էին հազար ու մի հոգուերի սակ կռացած մարդիկ:

Շատ ժամանակ չանցավ՝ ընդամենը մեկ, մեկուկես օր: Վարչապետ Նիկոլ Փաշինյանի «լայվ»-երի ակտիվությունն այդ ընթացքում նույնը մնաց, բայց դրանց կենսունակությունն աստիճանա-բար նվազեց: Այս իրողությունը ցավալի էր առաջին հերթին նրա «լայվ»-երն ու-ժուրով լսող, նրա հրահանգներով ադ-րող հանրության համար, որովհետեւ սաս-նամայակներ ցարունակ իր դեկավարների մեջ սրացավություն, բարի կամք չես-սած ժողովուրդը վերջապես գտել էր մե-կին, ում հավասում ու վստահում էր: Հետոյա՞րը ցավոք է, որովհետեւ հետոյա-րին վստահությունն ու հավասն է կոր-չում: Մարդկանց սրտերը բուռ-բուռ լց-ված հավասը կաթիլ-կաթիլ հուսահա-տության վերածվեց:

Հիմա Նիկոլն էլի «լայվ» է մտնում, օր է լինում՝ նույնիսկ երկու անգամ: Առաջ էլ, հիմա էլ ասում է. «Դուք եք ինձ վար-չապետի աթոռին դրել, ժողովուրդը ջան, դուք եք որոշողը՝ ես կամամ վարչապետ, թե ոչ»: Ոչ վաղ անցյալում նրա այդ խոսքերից մարդիկ ոգետրվում էին, ի-րենց կարելով զգում, հազար սերիալ

երեկո կրկնում է՝ դիմակ ու ձեռնոց դրե՛ք, սոցիալական հեռավորություն դա-հանե՛ք, համավարակի կանխումը կախ-ված է յուրաքանչյուրիս անհասական ղախվածից ու գիտակցությունից, սթա-փությունը մի՛ կորցրե՛ք: Ինձն ասում է, ին-քը՝ լսում: Առաջ Նիկոլն ասե՛ր՝ կորոնա-վիրուս կա, ու բոլորը մի մարդու դեմ չհավասարե՛նք, լավա՞ծ բան էր: Իսկ հիմա Նիկո-լը ստիպված է հանրու-թյանը հազար ու մի ե-ղանակով համոզել, ա-դապտացել, թե՛ ժողո-վուրդ ջան, հավասացե՛ք, ազնիվ խոսե՛ք, կորոնավի-րուսը հորիզոնի չի, այն իսկապես կա, ես էլ դի-մակի բիզնեսի մեջ «փայ» չունեմ:

Եթե կորոնավիրուսը մեկ-մեկուկես օրի ա-ռաջ ի հայտ գար, Հայաս-տանում այն երկրորդ օրն իսկ կանխված կլինե՛ր, որովհետեւ Նիկոլը «լայվ»-երով կհրահանգե՛ր ժողո-վուրդ ջան, մնում եմք սա-նը, ղախվածություն եմք բո-լոր կանոնները: Հանրու-

թյունն անվերադարձ կկասարե՛ր նրա հրահանգներն, ու ինչպես վարչապետը կասե՛ր՝ կորոնավիրուսը լուրջացե՛ր կհանվե՛ր մե՛ր երկրից: Փաշինյանն այդ մտայնությամբ երեք ամիս առաջ հայաս-տանը՝ կորոնավիրուսն ո՞նք չունե՛ր, որ մենք նրանից վախենանք: Թերեւս նա վա-սահ էր իր խոսքի ուժին, վստահ էր, որ ինչ ասի, մարդիկ կլսե՛ն ու կկասարեն: Բայց այսօր, ներկա դրանիս Նիկոլի «լայվ»-ե-րը ուժը կորցրած են, իրենց սղառած ու հնացած: Վարչապետն ինչքան էլ կոկորդ ղառա՛ր, թե՛՛ իրար փք մսած՝ մի գրուցե՛ք, դիմակ-ձեռնոց դրե՛ք, թե չէ կսուզանե՛մ, չեմ խնայի ոչ մեկին, արդեն ամեն ինչ միեւնույն է դարձել: Հենց այս իրավիճա-կը մե՛ք է կանխատեսե՛ր Փաշինյանը, կանխատեսե՛ր ու ամեն ինչ անե՛ր, որով-հետեւ իր խոսքի դրանից: Խուսափե՛ր ան-լուրջ ու անմտաբան դառնալուց, խուսա-փե՛ր սովորականի վերածվելուց:

Չէ, Նիկոլն էլ առաջվա Նիկոլը չէ: Ու երեւում է՝ ինձն էլ գիտի դրա մասին:

Ինչպե՞ս են հրդեհվել Ազգային գրադարանի սերվերները

⇒ 2 Ի՞նչ է սեղի ունեցել, ինչպե՞ս է ծագել հրդեհը եւ ի՞նչ ղառաճա-ռով: Հոսանքի ղառաճառները կարգավորող սարքեր գրադարանն ունի, ու-րեմն բացառե՞մք, որ հրդեհն առաջացել է հոսանքի ղառաճառներից: Տնօրենի կար-ծիքով՝ դժվար թե հոսանքի ղառաճառները հրդեհի ղառաճառ եղած լինեն: Նա ոչինչ չի բացառում, չի բացառում նաեւ մարդ-կային գործոնը: Փորձագիտական խմբի ու-սումնասիրության արդյունքներից է կախ-ված՝ հրդեհի դեղիքի փնտրությունն ինչ ըն-թացք կունենա: Հրաչյա Սարիբեկյանը մի փանի անգամ շեղեց, որ ոչինչ չի բացա-ռում, ղառաճառ է ղառաճառ՝ սեխնաճի՞ն է հրդե-հը, թե՛ մարդածին: Սերվերների սեղակում սեղակողներ չկան, բայց գրադարանի մուտքի մոտ դրանք սեղակված են: Այդ օրե-րի սեղակողները սեղակված են մոտ մոտ եմ, ամեն ինչ նկարահանվել է, բացի այն երկու ժամից, երբ գրադարանում հոսանքն անջատվել է: Եթե հարկ լինի, տնօրենը սե-սաճայնագրությունները կսրամարդի գործի փնտրությանը:

«Այսօր մե՛ք խոսում եմք թվայնացված գրականության անհասանելիության մա-սին, իսկ կորուսների մասին խոսելը դեռ վաղ է: Զանի որ թվայնացված ամբողջ գրականությունն արխիվացված է նաեւ կրիչների վրա, ուրեմն վերականգնել հնա-րավոր է: Հետաքննությունը կդադարե՛ր, թե ինչ է կասարվել սերվերների սեղակում», - խոսեց ավարտեց գրադարանի տնօրենը:

Խմբ. կողմից. Ազգային գրադարանը թվայնացրել էր նաեւ «Ազգ»ի առաջին 7 տարիների (1991-98) հավաքածուն, որի օրի-նակը դեռեւս մե՛ք չէր սրամարդվել:

Ճավակցություն

«Ազգ»ի խմբագրությունը խորադեմ ցավակցում է իր գործընկերոջ՝ Բոսո-նում լույս տեսնող «Արմինյն Միրո-Սփեթ-թեյթ» շաբաթաթերթի խմբագիր Ալին Գրիգորյանին՝ իր սիրելի հայրկի մահ-վան առիթով եւ ցանկանում է երկմային միաթարություն:

⇒ 1 Կարելի է ասել, որ նույն ճա-նադարով ժամանակին գնա-ցին նաեւ Եվրասիական Տնտեսական Միության (ԵԱՏՄ) հիմնադիր հայրերը, այդ կառույցին գրավչություն տալու հա-մար կիրառեցին նույն այդ գործիքը՝ էներ-գետիկան: ԵԱՏՄ ստեղծման ղազմավա-րական ղայնմանագրում հենց այս գոր-ծոնն էլ առաջմային էր՝ ստեղծել միաս-նական էներգետիկ ցուկա, որը հնարավո-րություն կսա անդամ ղետություններին ձեռք բերել համեմատաբար էժան էներգա-հումք:

Խոսքը ոչ միայն նավթի ու գազի, այլեւ էլեկտրաէներգիայի եւ ընդհանուր էներգե-տիկ ցուկայի մասին է, որը ղետե՛ք է միաս-նաբար ղարգացնելին հասնելու համար ընդհանուր էներգետիկ կայունության եւ է-ներգոհամակարգերի սիմխոնիզացմա-նը: Այս ծրագրի հիմնական դրույթները ներառված էին ԵԱՏՄ ստեղծման ղայնա-մանագրում, որտեղ նշված էին նաեւ ժամ-կեսները, մասնավորապես՝ նախ եւ ա-ռաջ կողմերը ղետե՛ք է սկսելին էլեկտրաէ-ներգիայի ընդհանուր ցուկայի ձեւավո-րումը, ապա անցնելին գազի եւ նավթի ցուկաներին:

Այս ուղղությամբ որոշակի փայլեր սկս-վեցին իրականացվել ԵԱՏՄ-ի ստեղծ-ման ու դրան Հայաստանի միավորման առաջին իսկ օրից, մասնավորապես՝ է-լեկտրաէներգիայի ընդհանուր ցուկայի ձեւավորման ուղղությամբ, ինչը ղազմա-վարական նշանակություն ուներ անդամ բոլոր երկրների համար, փանի որ ցատերը

էլ լինե՛ր, ճառը կրակի վրա այրվե՛ր՝ Նիկո-լը «լայվ» է մտել, լսե՛մք, տեսնե՛մք սրանից հետո ո՞նց եմք ամրելու, առավոյսյան ա՞ջ կոչելն եմք հազնելու, թե՛ ձախ, երե-խային ավազ դողոց սանե՞մք, թե Նկոլի ասածով՝ փլե՛ց:

Նիկոլի «լայվ»-երը սովորական ու անկարելու դարձան: Դրանում ժողո-վուրդը չէ մեղավոր. ժողովուրդը նույնն է՝ երկու տարի առաջ էլ, հիմա էլ: Ժողո-վուրդն ամենաղառ չէր ուզի, որ իր հա-վասը, վստահությունը, հույսերը մխ-վելին: Ժողովուրդն այն ղոնմանիկն է, որն ինձնական ուզում է ինչ-որ մեկին հերոսացնել, ֆետիցացնել, հսկայական չափաբաժնով նրա մեջ ղսացնել իր հա-վասն ու վստահությունը, հնդկական սե-րիալը փոխարինել Նիկոլի «լայվ»-երով, իսկ հուսահատվելուց հետո Նիկոլի «լայվ»-երը փոխարինվում են հնդկա-կան սերիալով: Դարձ ի ցրջանս յուր:

Վարչապետ Փաշինյանի ձայնն օրա-կան երկու անգամ լսում եմք, առավոյսից

ԵԱՏՄ-ն էլ գազի ցուկան

ունեին էլեկտրականության ավելցուկ, իսկ մյուսներն էլ, կաղված սեղոնից, այդ նույն աղաքնի դիֆիցիտ: Սակայն, այս գործընթացը դանդաղեց, ՀՀ-ում սեղի ունեցած հայտնի «հեղափոխությունից» հետո, եթե մինչ այդ ակտիվ բանակցու-թյուններ էին ընթանում անդամ ղետու-թյունների էներգետիկայի նախարարու-թյունների մակարդակով, աղա հետագա-յում այն կանգ առավ:

ՀՀ-ում ընդհանրապես վերացվեց էներ-գետիկայի նախարարությունը, որին հետե-լեցին տարրիմակություններ, որոնք էլ 2019թ. հունվարից հանգեցրին գազի գնի թանկացմանը: Դրա ղառաճառների մա-սին «ԱԶԳ»-ի նախորդ համարներում ա-րդեն առիթ եղել է անդադարանալու, հետե-լաբար կանգ կառնեմք միայն այն խնդիր-ների վրա, որոնք ձեւավորվել են վերջին օ-րերին:

Եվ այդպես. ՀՀ-ն կարի ունի էժան գա-զի եւ այս հարցում իր համար դառնակից է գտել հանձին Բելառուսիայի, որի հետ փորձում է «միասնաբար» ձնում գոր-ծարել Բուսաստանի վրա՝ միասնական նղաակին հասնելու համար: Նախ սկս-եմք նրանից, որ ՀՀ-ն եւ Բելառուսիան այս հարցում դառնակիցներ լինել չեն կարող, փանի որ տարբեր փղափական ցա-հեր ու կախվածություններ ունեն:

Այսպես, Բելառուսիայում արտարվող էլեկտրաէներգիայի 90 տոկոսը գեներաց-

վում է ջերմակայաններում, իսկ ՀՀ-ում դա մասինում 40 տոկոս է կազմում, այ-սինքն՝ Մինսկի կախվածությունը ղուսա-կան գազից ցառ ավելի է, փան մերը: Բա-ցի այդ, Բելառուսիան գազի տարանց-ման ղետություն է, իսկ Հայաստանը ոչ, հետեւաբար առաջինը դրա հաղվին կա-րող է նվազեցնել գազի գինը, իսկ մեմք ոչ:

Բելառուսիան ցանկանում է փոխել ոչ միայն գազի, այլեւ տարանցման գինը, ին-չը նրա համար ղազմավարական նշա-նակություն ունի, բայց ոչ մեր համար, իսկ այդ հարցում աջակցելով Մինսկին՝ մեմք անիմաստ եղող հակասության մեջ եմք մտնում Մոսկվայի հետ: ՀՀ եւ ԲՀ ղմ-րումը, թե ո՞րը ղետե՛ք է լինի գազի միաս-նական գինը, բխում է նաեւ ԵԱՏՄ ղայ-մանագրից, սակայն այդ ղայնմանագրում նշվում է, որ ղետե՛ք է ստեղծվի միասնա-կան ցուկա, որը եւ կթելարի գազի գինը:

Այսինքն, ՀՀ-ի եւ ԲՀ-ի տղաումը, որ կողմերը ղետե՛ք է միասին որոշեն գազի գինը բանակցությունների միջոցով, ոչ միայն չի համաղաքասպանում ԵԱՏՄ ղայնմանագրին, այլեւ տնտեսական ընդ-հանուր ցուկա ստեղծելու տնտեսաբանու-թյանը: Այսինքն, ղուսական կողմը ղմ-րում է, որ նախ ղետե՛ք է ստեղծվի գազի միասնական ցուկա եւ ըստ ցուկայական հարաբերությունների տնտեսաբանության՝ ղախանջարկ-առաջարկի հարաբերու-

թյանը կորոշվի նաեւ միասնական գազի գինը: Սա նաեւ նշանակում է, որ երկ-կողմ հարաբերությունների արդյունքում գազի գնի հսակեցման մեթոդաբանու-թյունը այլեւս չի կիրառվի եւ կգործի ցու-կայական հարաբերությունների տնտեսա-բանությունը, եւ այդ հումքի գինը կարող է նվազել կամ աղել, ըստ ղախանջարկի եւ առաջարկի հարաբերությունների փոփո-խության:

Ինչեւէ, գազի գնի ցուրջ ՀՀ եւ ԲՀ հա-կասությունները ղայնմանավորված են այդ խնդրում առկա ղարգացումների տնտեսաբանությունն ու ԵԱՏՄ-ի ստեղծ-ման նղաակները չհասկանալուց: Բա-ցի այդ, ՀՀ-ի ներկա ղեխանություններին հարկավոր են ցուկափույթ արդյունքներ՝ ղայնմանավորված տնտեսական դժվարու-թյունների եւ էներգետիկ հարցում թույլ տր-ված սխալների հետ: Սա նաեւ փաստ է գործող ղեխանությունների անկարողու-թյունը հասկանալու, վերլուծելու ու գնա-հատելու այն փայլերը, որոնք ՀՀ-ին տանում են դեղի նոր էներգետիկ ղգնաղամի: Ու այս հարցում Երեւանն ընտրել է ԵԱՏՄ անդամ թերեւս վասագույն դառնակցին, որը հասնելով ինչ-որ արդյունքների, հաս-կաղետ գազի տարանցման հարցում, իս-կույն կանցնի ԲՀ-ի կողմը՝ թողնելով ՀՀ-ին միայնակ՝ իր չլուծված էներգետիկ խնդիրներով եւ ԲՀ-ի հետ վաս հարաբե-րություններով:

ՎԱԿԻՄԻՐ ԴԱՐԲԵՆՅԱՆ

Անվանագրության հարցերով փորձագետ

«Գաղսնի առաքելություն»

ԱԼԵՆ ԴԱԼԵՍ

1942 թվականից Ալեն Դալեսը անցավ դոկտորական աշխատանքի ԱՄՆ Մասնագիտական ծառայությունների վարչությունում, չնայած այդ հետախուզական գերատեսչության հետ նա վաղուց արդեն կապված էր: Գերատեսչությունը ղեկավարում էր 57-ամյա Ուիլյամ Դոնովանը, առաջին աշխարհամարտի հերոս, միլիոնատեր, Ուոլ-Սթրիթի վրա զանգված բարգավաճող իրավաբանական գրասենյակի սեփականատեր, համարձակ, վճռական, անկախ, խիզախ եւ վստահեցնող սովոր մի մարդ: Մեծիմաստը նրան անվանում էին «Վայրի Բիլ»:

Նրան հաջողվեց կարճ ժամանակահատվածում վերոհիշյալ գերատեսչության աշխատանքներում ներգրավել ռուս «փայլուն անձնավորություններ»: Այդ թվում եւ Ալեն Դալեսին:

Ով էր եւ ինչ մարդ էր Ալեն Դալեսը: Պատասխանը միանշանակ է՝ արտասովոր ընդունակությունների սեր մարդ:

Դառնալով ԱՄՆ ամենագաղսնի ծառայության՝ ԿԻՎ Տնօրենը (ղեկավարել է ԿԻՎ-ն 1953-1962 թթ.), Ալեն Դալեսը շարունակում էր մնալ ամերիկյան հասարակության կողմից ամենաճանաչված մարդկանցից մեկը: Ոմանք, ի դեմս Դալեսի, շեսնում էին բարեհամբույր, բարեհոգի, ռոմանտիկ, իսկ ոմանք՝ կոռ, հապտեկաս եւ անսահմանափակ ֆանսագիայով մարդու:

Տրամաբանական է: Հետախուզությունը չափից դուրս լուրջ մասնագիտություն է, որդեգրի նրանով չգրավվեց ռոմանտիկ մարդիկ:

Իր «Հետախուզության արվեստը» գրքում Ա. Դալեսը հետախուզության մեթոդները և շարժումները կառուցում էր հիմնականում հետախուզության հատկանիշների վրա: Իսկ հիմնականում հետախուզության միտքերից, կառավարության միտքերից, հեռուստա-ռադիոհաղորդումներից, նույնիսկ ներկայացումներից կարելի է ձեռք բերել տեղեկություններ սլյալ դեպքերի վերաբերյալ:

Խորհրդային Միության գոյության ժամանակահատվածում, Արեւմուտքում ուժադիր վերլուծում էին «Известия», «Правда» թերթերը, «Наука и жизнь» եւ այլ թերթերն ու ամսագրերը: Իսկ հիմնականում հետախուզության հատկանիշները, որ մեծ աշխատանք (վերլուծում, անփոփոխ, կանխատեսումներ) կատարվում է ամբողջ աշխարհի մասնավոր մասերում: Դա հսկայական աշխատանք է եւ դա միայն աշխատանքի մի մասն է:

Շարունակելով մեջբերել Ալեն Դալեսին:
«Եվ այսպես, բաց աղբյուրների տեղեկատվությունը ցորենի հափկն է «հետախուզական ջրաղացի» համար: Ժողովրդավարական երկրներում, որտեղ մամուլը ազատ է ֆունկցիոնալ եւ կոնկրետ դեպքերի վերաբերյալ բոլոր ոլորտները, հատկապես 1960-ին:

Դատախազին ուղղված խնդրագրում Երրորդը նշել է, որ Չարախուզում բացահայտներն ստանում է իրեն զինվորական հեղաժեշտամբ եւ մահապատժով: Նա կոչ է արել սահմանադրական կարգը խախտելու եւ մահապատժի անվճարության դեմ ուղղված հողվածներով հետախուզություն սկսել ինչպես Չարախուզի, այնպես էլ թերթի եւ կայքի դեմ:

Իր դատախազի հայտարարության մեջ Չարախուզը հակադրվել է, ասելով, որ իր հողվածն ընդհանրապես դեմ է զինվորական հեղաժեշտումներին եւ ինքն ամբողջ կյանքում դառնալով է դրանց դեմ: «Ամբացարելի է, թե ինչպես են սխալ մեկնաբանել հողվածն», ասել է նա, ավելացնելով, որ նրան ճշտել են եւ ստառնացել ինչպես 1971, այնպես էլ 1980 թվականներին: «Ինձ նաեւ ստառնացին Հրանտ Դիմի հետ միասին՝ 2006-ին: Դրանք այն ժամանակի մարդիկ էին, որոնք այսօր կառավարության սյուններն են համարվում», նշել է մարդու իրավունքների դոկտորը:

Ավելացնելով, որ 2008-ին Չարախուզին դատախազեցին 5 ամսվա բանտարկության (որ հետագայում փոխարինվեց տուգանքով) Հայոց ցեղասպանությունը ճանաչելու համար: Թուրքիան աշխարհում ճանաչված է որպես ամենամեծ թվով լրագրողներ բանտարկող երկիր: Ավելի քան 100 լրագրողներ կային զանգվածով եւ բանտում կամ մահապատժի կալանում:

«Լրագրողներ առանց սահմանի» կազմակերպության 2020-ին հրատարակած «Համաշխարհային լրագրության ազատության ցուցակում» Թուրքիան 180 երկրների շարքում գրավում է 154-րդ հորիզոնականը: Տ.Ս.

ձեռքբերած տեղեկատվությանը: Գնահատականով եւ վերլուծությանը մեծ է գրառվի «Կենսոնը»:

Այնուհետեւ, ըստ «Կենսոնի» հրահանգի, հետախուզող մեծ է շարունակել այդ հարցում խորանալ կամ դադարեցնել այդ մշակումը: Այստեղ ճիշտ գնահատականներն ու վերլուծությունը մեծ է դարձնել՝ որն է առաջնային եւ որը՝ երկրորդական»:

Լրացնելով դատախազին. օրինակ ինչն է կարելի՞ դարձնել հակառակորդի ռազմա-արդյունաբերական համալիրի հաջողությունները, նրա հնարավոր միջամտությունը այս կամ այն «թեժ կետի» ներքին խնդիրներին, դատախազական գործողություններին, դարձնել նրա շտապեցր առաջնային ՄԱԿ-ում ֆունկցիոնալ հարցերի շուրջը: Միտքերը բոլորն էլ առաջնահերթ են, կախված դեպքից մասշտաբից եւ նրա ռազմավարությունից: Ամեն դեպքում, հետախուզության ֆինանսական ռեսուրսներն անսահմանափակ չեն եւ չի կարելի ֆինանսները փոփոխել երկրորդական խնդիրների համար:

Եվ նորից մեջբերելով Ալեն Դալեսին. «Իհարկե արեւելյաների կայաններում գործող հետախուզության ցանցերը աստիճանաբար կառուցված են միջոցով, որ «Կենսոնը» լիարժեք առաջարկի կոնկրետ առաջարկներ: Հետախուզող մեծ է ինքն արտադրել խնդիր լուծման ստեղծագործական մոտեցումը:

Սակայն երբեմն հետախուզող կարող է ոգեւորվել իր հավաքած գործակալի ակտիվությունից, նրա փոխանցած տեղեկություններից, իսկ «Կենսոնը» զգնի ոչ միայն աշխատանքի մասին, այլ նաեւ իր հետ: Իհարկե ոչ մի «Կենսոն» եւ ոչ մի «դրսոն» գործող հետախուզող չեն կարող հապտեկաս ամեն ինչ, գնահատել հնարավոր բոլոր հաջողությունները, ինչպես նաեւ վստահեցնել ու ձախողումները: Սակայն «Կենսոնի» հոգաբար վերաբերմունքը կարող է հետախուզողին հնարավորինս հեռու դառնալ ձախողումներից»:

Զննդագնելով ամերիկյան հետախուզությանը, ուզում են մեղքել, որ նրանք աստիճանաբար սովորելու խորհրդային հետախուզությունից: Մինչ ԿԻՎ-ի ստեղծումը (1946 թ.), խորհրդային հետախուզությունում արդեն աշխատում էին բազմաթիվ փորձառու հետախուզողներ, որոնք անցել էին հետախուզության «թոհուրոհով»: Բացի այդ, նրանցից ոմանց հաջողվել էր նաեւ «դուրս դրնել» եւ կենդանի մնալ Եթովպի եւ Բերիայի «մեծ զտումներից» հետո:

Խորհրդային հետախուզությունը առաջիններից էր, որ սկսեց օգտագործել ոչ լեզու (ոչ օրինական) հետախուզական ցանցերը թիրախ երկրներում: Այլ բան է ունենալ հետախուզական ռեզիդենտուրա (կայան) դեպի մահապատժի «ծածկի սակ», այլ բան՝ ունենալ գործակալական ցանց, որին ուղղորդում է ոչ լեզու ռեզիդենտը (կայանի ղեկավարը), օրինակ՝ ինչ-որ գործարար կամ մշակութային կենսոնի «ծածկի սակ»:

Ալեն Դալեսը առաջինն էր, որ մշակեց ամերիկյան հետախուզողի վարականոնը (վարի օրենսգիրք): Ահա այդ սկզբունքներից մի ֆանիսը.

1. Առաջնորդվել միայն վեհ բարոյական սկզբունքներով եւ դեպքից ցածր վեր դասել որեւէ անձի, կուսակցության եւ կառավարական մարմինների հետախուզություններից:

2. Պահպանել ԱՄՆ օրենսդիր մարմինների դատախազները (օրենսդիր) եւ չմասնակցել դեպքի սահմանադրական կարգի խախտումներին:

3. Ծառայության ամբողջ ժամանակահատվածում սրվել միայն աշխատանքին:

4. Չօգտվել եւ ուրիշներին չհարմարեցնել աշխատանքով չկատարված արժեքները: Աշխատակիցը եւ նրա ընտանիքի անդամները չպետք է օգտվեն բարիքներից ու արժեքներից, որոնք ստեղծվել են ծառայողական նպատակներով:

5. Չստեղծել ուղղակի կամ անուղղակի կապեր (առեւտրական, գործարար կամ այլ շտապեցր կապեր՝ էլեկտրոնային ամսավոր օրագրից) այլ անձանց կամ կազմակերպությունների հետ, որոնք կարող են վնասել հետախուզողի իմիջքը:

6. Ձեռք բերած գաղսնի տեղեկությունները չօգտագործել մասնավոր հետախուզություններից ելնելով:

7. Հեռու մնալ կոռուպցիայի բոլոր տեսակներից, հիշելով, որ դեպքից ցածր ծառայողը ստացել է ժողովրդի վստահությունը:

Հետագա վերլուծությունները եւ տեսլականները ձեռնարկում են ընթերցողիս հայեցողությանը:

(Շար. նախորդ համարից եւ վերջ)

Զարաբույուն դարձյալ քրեական հետաքննության ենթարկված

Գերմանական «Դոյչե վելլե» լրատվամիջոցի թուրքական ծառայությունը տեղեկացնում է, որ Թուրքիայի նախագահ Էրդողանի փաստաբանը ֆրեական հայց-բողոք է ներկայացրել լրագրող Ռաֆիկ Չարախուզի դեմ, այն բանի համար, որ նա իր հողվածով «զինվորական հեղաժեշտման» կոչ է անում:

Զարախուզի «Անհաջողությունից խուսափում չկա» վերնագրով հողվածը, որ հրատարակվել է «Եվրենսել» թերթում եւ «Արշի Գերչե» կայքում, նախագահ Էրդողանին համեմատում էր նախկին վարչապետ Ադնան Մենդերեսի հետ, որին զինվորական խուճուղան կախաղան բարձրացրեց 1960-ին:

Դատախազին ուղղված խնդրագրում Էրդողանը նշել է, որ Չարախուզում բացահայտներն ստանում է իրեն զինվորական հեղաժեշտամբ եւ մահապատժով: Նա կոչ է արել սահմանադրական կարգը խախտելու եւ մահապատժի անվճարության դեմ ուղղված հողվածներով հետախուզություն սկսել ինչպես Չարախուզի, այնպես էլ թերթի եւ կայքի դեմ:

Իր դատախազի հայտարարության մեջ Չարախուզը հակադրվել է, ասելով, որ իր հողվածն ընդհանրապես դեմ է զինվորական հեղաժեշտումներին եւ ինքն ամբողջ կյանքում դառնալով է դրանց դեմ: «Ամբացարելի է, թե ինչպես են սխալ մեկնաբանել հողվածն», ասել է նա, ավելացնելով, որ նրան ճշտել են եւ ստառնացել ինչպես 1971, այնպես էլ 1980 թվականներին: «Ինձ նաեւ ստառնացին Հրանտ Դիմի հետ միասին՝ 2006-ին: Դրանք այն ժամանակի մարդիկ էին, որոնք այսօր կառավարության սյուններն են համարվում», նշել է մարդու իրավունքների դոկտորը:

Ավելացնելով, որ 2008-ին Չարախուզին դատախազեցին 5 ամսվա բանտարկության (որ հետագայում փոխարինվեց տուգանքով) Հայոց ցեղասպանությունը ճանաչելու համար: Թուրքիան աշխարհում ճանաչված է որպես ամենամեծ թվով լրագրողներ բանտարկող երկիր: Ավելի քան 100 լրագրողներ կային զանգվածով եւ բանտում կամ մահապատժի կալանում:

«Լրագրողներ առանց սահմանի» կազմակերպության 2020-ին հրատարակած «Համաշխարհային լրագրության ազատության ցուցակում» Թուրքիան 180 երկրների շարքում գրավում է 154-րդ հորիզոնականը: Տ.Ս.

սազայում փոխարինվեց տուգանքով) Հայոց ցեղասպանությունը ճանաչելու համար: Թուրքիան աշխարհում ճանաչված է որպես ամենամեծ թվով լրագրողներ բանտարկող երկիր: Ավելի քան 100 լրագրողներ կային զանգվածով եւ բանտում կամ մահապատժի կալանում:

